త్రిజట

గంటి రమాదేవి

(కిందటి సంచిక తరువాయి)

డాక్టర్ గారి ట్రీట్‌మెంటు ఏమీ ప్రయోజనం ఉండడం లేదు. ఇది ఒంటికి పుట్టిన రోగం కాదు అని ఆయన ఉద్దేశం. . .డాక్టరు రోగాన్ని నయంచేయగలడు—కాని, ఇది రోగమో, మానవాతీత శక్తో తెలియడం లేదు.

"అక్కయ్యా! ఈ ఇంటి వాస్తు చూశావా... ఏమైనా లోపాలున్నాయేమో ?" అడిగాను.

"నాకన్నా ఎక్కువ పట్టింపు మీ బావకు. అన్నీ క్రమంగా చూసే కట్టింది. . .వాస్తు గావు. . . ఆయనకే ఏదో పట్టింది. . ." రుద్ధ కంఠంతో అంది అక్క.

"ఎవరికయినా భూత వైద్యులకు చూపిద్దాం... .మందులతో తగ్గనిది, మంత్రంతో తగ్గుతుందేమో. . ."

"అదే నేనూ అందామనుకుంటున్నాను. . ." అంది అక్క.

● ● ● ●

మధ్యాహ్నం డాక్టరు వచ్చి చూసిన తరువాత నేను బయటకు వచ్చాను. ఇప్పుడు డాక్టరు రాకకు అంత ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం లేదు. బావ పడక కుర్చీలో వాలిపోతూన్నాడు. ప్రాణ శక్తి రోజు రోజుకూ తగ్గుతూంది. నిన్న రాత్రి ఆ కుక్కను చూసినప్పటి నుండి పరిస్థితి దిగజారిపోయింది.

రెండు ఫర్లాంగుల వీధి కాలనీకి సమాంతరంగా నడిచిన తరువాత ఆ ఖాళీ స్థలం ప్రవేశం దగ్గరకు చేరుకున్నాను. పూరి గడ్డితో, గోనె సంచులతో వేసిన గుడిసె ముందు కూర్చుని ఉన్నాడు ఒక ముసలివాడు. బహుశా ఆ కుక్క వాడిదేమో!

నేను ఈ వెనక కాలనీలో ఉంటున్నానని, ఈ ఖాళీ ప్రదేశం చూడాలనిన్నీ చెప్పాను.

"దొరా! ఇది సర్కారు నేల. . .ఇదివరకు ఇక్కడో బైరాగి ఉండేవాడు..." వచ్చీరాని తెలుగులో చెప్తున్నాడు.

"లోపల చూడవచ్చా. . ."

"చూడడానికేం ఉంది, దొరా... అంతా తుప్పలు, ముళ్ళు. . ."

నేను ముందుకు నడిచాను. . .అన్నీ తుప్పలూ, ముళ్ళూ. . .వాడు చెప్పినది రైటే.

చటుక్కున గుర్తుకొచ్చింది కుక్క సంగతి.

"నీకు కుక్క ఉందా?" అడిగాను.

"ఉంది, దొరా! కాని, ఇపుడు చచ్చిపోయింది."

నడుస్తూ, నడుస్తూ ఇద్దరం మా ఇంటి వెనుక భాగానికి వచ్చాం.

చింత చెట్లు, పిచ్చి మొక్కలు మధ్యలో ఏ మొక్క పెరగని ఖాళీ స్థలం.

"ఇక్కడ ఏ మొక్క పెరగలేదేం?" అడిగాను ఆ ముసలాడిని.

"ఇది అప్పు డొక బైరాగి ఉండిన గుడిసె స్థలం."

పరీక్షగా చూశాను ఆ స్థలాన్ని. . .

ఆ నేలకు, చుట్టూ ఉన్న నేలకు తేడా ఉంది. ఖాళీ స్థలంలో నేల ఎర్రగా ఉంది. రక్తంతో తడిసినట్టు!

● ●

ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. ఎవరో ఇంటిలో ఉన్నారు.

"తమ్ముడూ. . .ఈయనే మా ఇంటి శంకుస్థాపనా, గృహప్రవేశమూ చేయించిన పురోహితులు."

నేను నమస్కారం పెట్టాను. దాదాపు అరవై ఏళ్ళుంటాయి. విశాలమైన నుదుటి మీద విభూతి రేఖలు. జంధ్యానికి ఒక రుద్రాక్ష వేలాడుతూంది.

"చిరంజీవ" అని దీవించా డాయన.

"అమ్మాయి అంతా చెప్పింది. ఈ ఇంటికి వాస్తులో ఏ లోపం లేదు. అయితే, మీ బావగారు చికిత్సకు లొంగకుండా ఇలా దిగజారిపోవడం నాకు అంతు పట్టడం లేదు. అగ్రహారంలో మాధవశర్మ అని ఒక మంత్రవేత్త ఉన్నారు. ఆయన ఇటువంటి రుగ్మతలు తగ్గించడంలో ఉద్దండుడు. . .వెంటనే నీవు అతన్ని కలుసుకో. ఒక విషయం—అందరిలా ఆయన ఆర్భాటం చేయడు. మేకలు, కోళ్ళు, గుమ్మడి కాయలు, నిమ్మకాయలు ఇవేవీ ఉండవు. ముగ్గు వేసి, నిప్పు రాజేసి, నేతితో హోమం మాత్రం చేస్తాడు. క్షుద్ర విద్యలు అభ్యసించినవాడు కాదు. మహాదేవుని పూజిస్తాడు. . ." అని సలహా ఇచ్చాడు ఆ పురోహితుడు.

ప్రమాదం ముంచుకొస్తున్నప్పుడు హేతువాదాన్ని ఎవరూ ఖాతరు చేయరు. విపరీతమైన క్షుద్బాధకి ఏదైనా సమిధే. కడుపు నిండితేనే రుచులు. భయం లేనప్పుడే తర్కాలు, విమర్శలు.

దిగజారి పోతున్న బావ పరిస్థితి నన్ను వెంటనే మాధవశర్మ దగ్గరికి తీసుకుపోయింది.

అగ్రహారంలో చాలా పెద్ద ఇల్లు అది. ముందు కొబ్బరి తోట. వెనకకు తాటాకుల ఇల్లు. ఇంటి అరుగు మీద ఒక వృద్ధకాయుడు కూర్చుని ఉన్నాడు. అతని ముందు అగ్నిహోత్రం వెలుగుతూంది. మామిడి ఆకుతో అగ్నిలో నెయ్యి వేస్తూ హోమం చేస్తున్నాడు. ఆయన నన్ను చూసేవరకూ ఆగి, నమస్కరించాను. పూర్తిగా వివరించాను బావ సంగతి.

"నిన్నటి రోజున విచిత్రం జరిగింది. మా ఇంటి వెనక భాగం నుండి ఒక కుక్క మా బావకేసి తీక్షణంగా చూస్తూ, ఇంట చుట్టూ తిరిగింది" అన్నాను ఆఖరుగా.

మాధవశర్మగారిది భారీ విగ్రహం. . .దీపాల్లా వెలుగుతున్న కళ్ళు ఒక్కసారి కుంచించుకుపోయాయి నే నీ ఆఖరు మాటలు చెప్పగానే.

"త్రిజట. . .త్రిజట. . ." అని గొణుక్కున్నారు.

లోపల నుంచి ఏదో పాత పుస్తకం పట్టుకుని వచ్చారు.

"ఒక్కోసారి అమాయకులు, నిర్దోషులు పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల బలైపోతూ ఉంటారు. పద్నాలుగవ శతాబ్దంలో ఒక మహనీయుని అనవసరంగా అనుమానించి ఉరి తీయించాడు ఒక రాజు. . .ఆ మహనీయుని ఆత్మ ఇది సహించక ప్రతీకారం తీర్చుకుంది. ఆ రాజు పడుకునే కిటికీ ఎదురుగా చెట్టుపై గుడ్లగూబ రూపంలో ఎదురు చూస్తూ కూర్చుంది— రాజు అంతంకోసం.

ఆ గుడ్లగూబను చూసిన రాజు రోగగ్రస్తుడైనాడు. రోజురోజుకూ క్రుంగిపోతున్న రాజు పరిస్థితికి ఆ గుడ్లగూబే కారణమని, దానిని చంపాలని ప్రయత్నించారు రాజు పరివారం. ఆ గుడ్లగూబ రాజు కోట చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేస్తూంది ఎగుడు దిగుడుగా—జడ ఆకారంలో. అలా బంధించిన వలయంలోకి ఏ శక్తి ప్రవేశించలేదన్న మాట. రెండవ రోజు ఇంకొక ప్రదక్షిణ పూర్తి చేసింది. రాజు శరీరంలో అయిదింట నాలుగు ప్రాణాలు ఎగిరిపోయాయి. ఆఖరి ప్రదక్షిణతో రాజు ప్రాణాలు అనంత విశ్వంలోకి ఎగిరిపోయాయి. త్రిజట. . . మూడు జడలు. . .ఈ మూడు జడలు పూర్తి అయితే, రోగిని ఎవ్వరూ రక్షించలేరు."

మాధవశర్మ గంభీర కంఠం నా చెవిలో గింగురుమంది.

"అయితే ఈ కుక్క విషయం మన అనుమానం కావచ్చు. ఈ రోజు రాత్రికి నన్ను పరీక్షించనీ..."

చీకటి పడక ముందే మాధవశర్మగారిని ఇంటికి తీసుకువచ్చాను. పిల్లలిద్దరూ ఆయనను చూసి భయపడి ఒక మూలకి దాక్కున్నారు.

బావ దగ్గరిగా మట్టి పోసి, దాన్నిపైన ముగ్గు పోసి, పిడకలు పేర్చి హోమ గుండం తయారు చేశారు మాధవశర్మగారు.

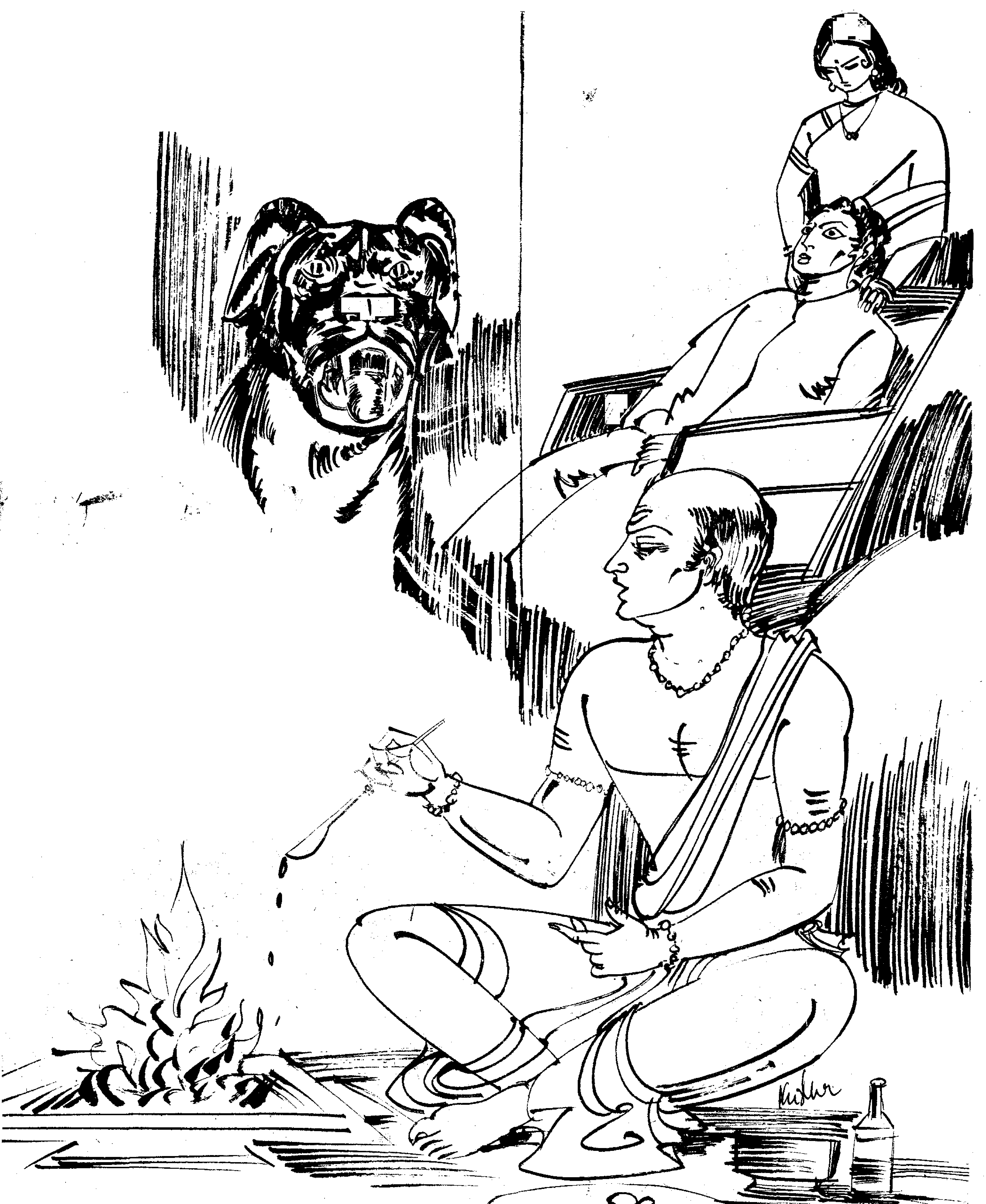

బాటరీ లైటు ఇంకొకటి సిద్ధం చేసుకున్నాను.

రాత్రి అయింది. పిల్లలు ఈ తతంగమంతా చూస్తూ నిద్రపోలేదు. ఏదో మంత్రాలు చదువుతూ కూర్చున్నారు శర్మగారు.

అమావాస్య దగ్గర పడుతూంది. చీకటి చిక్కగా కాలనీ అంతా వ్యాపించింది.

బావ అలా శూన్యంగా చూస్తూనే ఉన్నారు.

సగం రాత్రి అయింది.

“గుర్. . .గుర్. . .”

ఇంటి వెనకవైపు నుంచి శబ్దం. . .

అదిరిపడ్డాం అందరమూ.

బావ లేచాడు. మంత్రించినవాడులా తలుపు తీసుకుని బయటకు నడిచాడు.

నేను ఆపబోతూంటే, నన్ను వారించారు మాధవ శర్మగారు.

మేము అనుసరించాం.

బాటరీ లైటు వేశాను. రెండవది కూడా అదే ప్రదేశంలో ఫోకస్ చేశాను. హోమంలో మండుతున్న ఒక సమిధతో మాధవశర్మగారు ఆ ప్రదేశానికి వచ్చారు.

దీపం కాంతిలో ఆ కుక్క. . . తీక్షణంగా, విచిత్రంగా క్రూరంగా బావకేసి చూస్తూంది. బావ కూడా మంత్రముగ్ధుడైనట్టు వశీకరింపబడినట్టు ఆ కుక్కకేసే చూస్తున్నాడు.

“ఈశ్వర్. ఆ కుక్కను ఎడమవైపుకు వెళ్ళనివ్వకు. ఈ నిప్పు ఎడమ వైపుకు విసిరేయ్” అన్నారు మాధవశర్మగారు.

విసిరేశాను.

కుక్క లేచింది. ఇంటి వెనకవైపు ఉన్న సందులోకి వెళ్ళిపోయింది.

హతాశులయ్యారు మాధవశర్మగారు.

“త్రిజట. . .త్రిజట . . .” అని గొణుక్కున్నారు.

కొంతసేపటికి ప్రదక్షిణ పూర్తి చేసి ఇంటి ముందుకు వచ్చిందా కుక్క. వెనక కాళ్ళ మీద ఆనుకుని, ముందు కాళ్ళు పెట్టుకుని గుమ్మంకేసే తీక్షణంగా చూస్తూంది. బాటరీ లైటు కాంతిలో ఆ కళ్ళు బహు క్రూరంగా ఉన్నాయి. చప్పున మాధవశర్మగారు ఇంట్లోకి వెళ్ళారు. మండుతున్న అగ్ని శిఖతో దాన్ని కొట్టారు.

“ఈశ్వర్ ఇది త్రిజట కనుక అయి నట్టయితే. . .ఇప్పటికే రెండు ప్రదక్షిణాలు పూర్తి చేసింది. . .చాలా జటిలమైన పరిస్థితి. . రేపటి వరకు మనం చేసేదేమీ లేదు. . .” మాధవశర్మ గారు అన్నారు.

“బాబుగారూ ఏమిటిదంతా? ఎందుకీ కుక్క మా వారిపై పగ పట్టింది. . .” ఏడుస్తూ అడిగింది అక్క.

“అది కుక్క కాదమ్మా. పది పదిహేనేళ్ళ క్రితం మా ఇంటి వెనకాల ఒక బైరాగి ఉండేవాడు. పెద్ద పెద్ద బొట్లు, గడ్డాలు, మెరిసే త్రిశూలం చాలా భయంకరంగా ఉండేవాడు. వెక్కిలు మొలిచిన ఎర్రటి స్థలంలో ఒక గుడిసెలో ఉండేవాడు.

ఆ రోజుల్లో పిల్లలను అపహరించి, దూర ప్రాంతాల్లో బలులకు ఉపయోగించేవారని వినికిడి. అదే సమయంలో, ఈ దగ్గరలో అనంతమ్మ గూడెంలో కూడా కొంతమంది పిల్లలు కనపడ కుండా పోయారు. బైరాగుల మీద, ముష్టివాళ్ళ మీదా ప్రజలకు అనుమానం ఉండేది. అదే సమయంలో ఈ బైరాగి వూరికి దూరంగా ఇక్కడే ఉండేవాడు. ఒక రోజు ఈ బైరాగి పెద్ద సంచి భుజాన వేసుకుని వస్తూండగా నలుగురైదుగురు గ్రామస్థులు అతని అడ్డగించారు. సంచిలో నుంచి చిన్నగా మూలుగులు వినబడడంతో అనుమానం ఎక్కువైంది ప్రజలకు. పిల్లలను పోగొట్టుకున్న తండ్రులు తమ్ముళ్ళను, చెల్లాయిలను పోగొట్టు కున్న యువకులు పట్టరాని ఆవేశానికి లోనయ్యారు. ఆ సంచిలోని దేమిటని అడిగారు. ‘కుక్క పిల్లలు’ అని చెప్పాడు బైరాగి. ‘కుక్కక్క పిల్లలా. .నిజంగా పిల్లలా. .’ అని కర్రతో అతని తలపై ఒక దెబ్బ కొట్టాడు ఒక యువకుడు. ‘అమ్మో’ అని అడవి అంతా దద్దరిల్లేటట్టు అరచి పడిపోయాడు బైరాగి. మిగిలినవారు కూడా వూరుకోలేదు. కసితో ప్రాణం పోయినా పొడిచారు.

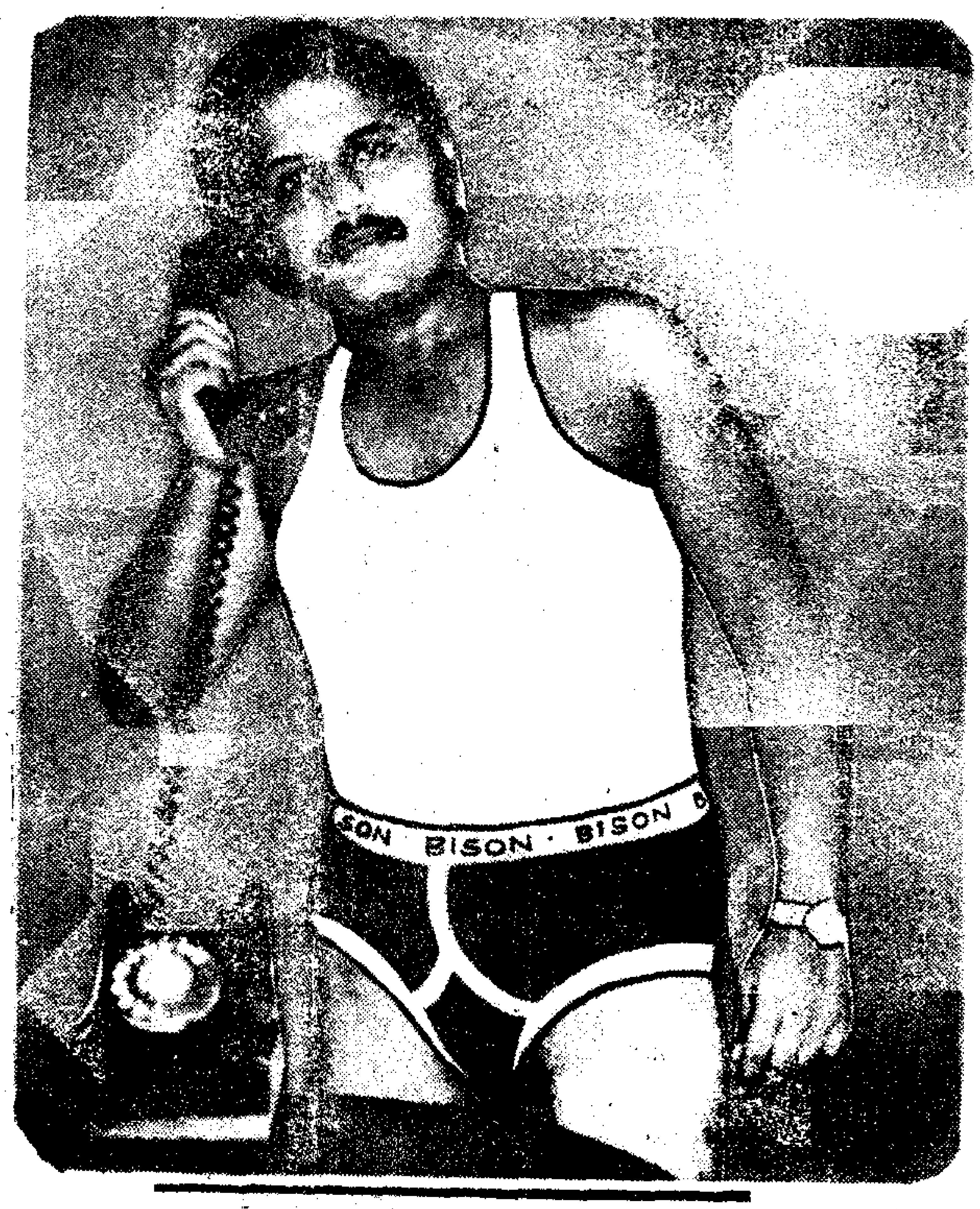

బైసన్ నిట్టింగ్ కంపెనీ, తిరుప్పూరు-4.

TRADE MARK REGD NO 240260

BISON

రోజుకు రోజూ నూతన
ఉత్సాహముతో ఉప్పొంగటానికి ధరించి
ఆనందించండి

బైసన్

IS:4964 ISI బనియనులు, జట్టీలు

దాని ఖచ్చితమైన అమర్పు - మీ శరీరాన్ని
అంటుకొని నూతన ఉత్సాహాన్నీ
ఆనందాన్నీ ఇస్తుంది.

మా విశేష తయారీ : డయానా బ్రీఫ్‌లు,
కూల్‌టెక్స్ బనియన్లు, ఫాన్సీ రకాలు

CHARI

పంచి తెరచి చూస్తే దాంట్లో నిజంగా కుక్క పిల్లలే. రోడ్డు మీద దిక్కుమొక్కు లేకుండా, చలితో గడగడలాడే కుక్క పిల్లలను ఏరుకొచ్చి తన గుడిసెలో పడుకోబెట్టుకునేవాడు ఆ బైరాగి.

చేసిన పొరపాటుకు పశ్చాత్తాపపడి, ఆ స్థలంలోనే ఆ శవాన్ని వదిలి తమ దారిన పోయారు. ఆ బైరాగి రక్తం పడిన ఆ స్థలంలో ఏ మొక్కా మొలవలేదు. జీవకారుణ్యంతో, వైరాగ్యంతో బ్రతుకుతున్న ఆ బైరాగి ఆత్మ ప్రతీకారం కోసం కాచుకునుంది. కుక్క రూపంలో 'త్రిజట' పూర్తి చేయడానికి సంకల్పించి ఉంటుంది. ఆ రోజులలోనే నా కీ వార్త తెలిసింది. అయితే. . ."

మాధవశర్మగారు ఇంకా పూర్తి చేయకుండానే అడిగాను నేను—

"మరి ఈ త్రిజట మా బావను ఎందుకు బంధిస్తోంది.."

"బైరాగిని దాడి చేసిన వాళ్ళలో ఈయన కూడా ఉండి ఉండవచ్చు. . ."

"అక్కా! నీకేమైనా తెలుసా..?"

"ఊహూ. . ." తెలియదన్నట్టు తల పూపింది అక్క.

● ● ● ●

మర్నాడు రాత్రి. . .హోమం జరుగుతోంది. . . బావలో మృత్యు ఛాయలు కనిపిస్తున్నాయి. ఇది రూఢిగా త్రిజటే. రెండు చుట్లు పూర్తి చేశాడు బైరాగి కుక్క రూపంలో. ఆ కుక్కను తుపాకీతో కాల్చినా, రాయి పెట్టి కొట్టినా ప్రయోజనం ఉండదు.

పిల్లలకు కూడా తెలిసిపోయింది. వాళ్ళు కూడా ఏమీ తినకుండా చూస్తున్నారు—జరుగుతున్న హోమంకేసి, వాళ్ళ నాన్నకేసి.

"ఈ రోజు చాలా భయంకరమైన రోజు. మూడవ ప్రదక్షిణ చేయనివ్వకుండా చూడాలి. ఇది అయిపోయిన తర్వాత, ఈ రోగిని ఈ ప్రదేశానికి దూరంగా తీసుకుపోవాలి. ఈ ఇంటి చాయలకు రాకూడదు. ఆ ఇంటి పడక గది పూర్తిగా మూసి వేయాలి." మాధవశర్మగారు హెచ్చరించారు.

గంభీరంగా ఆయన మంత్రోచ్చారణ చేస్తున్నారు. వీధి తలుపులు వేసి ఉంచాము. పొగ గది నిండా వ్యాపిస్తోంది. బయటే గుర్. .గుర్. .అని చప్పుడు మొదలయింది.

మాకు తెలుసు అది ఏమయి ఉంటుందో!

ఆ కుక్క భయంకర రూపం, కళ్ళలో ఆ తీక్షణత, బయటకు వచ్చిన ఎర్రటి నాలుక, తెల్లటి కోరలు—తలుచుకుంటే, దాన్ని ప్రతీకార దీక్ష పూహించు కుంటే ఒళ్ళు జలదరించింది. పడక కుర్చీలో పడుకున్న బావ కళ్ళలో హఠాత్తుగా జీవం వచ్చింది. ఏదో అలజడి బయలుదేరింది ఆయన శరీరంలో. బహుశా ఆ శక్తి ఈయనను లాగుతోందేమో! దిగ్గున లేచాడు! !

"ఆయనను బయటకు పోనీయవద్దు. . ." అరిచారు మాధవశర్మగారు. నేనూ, అక్కా ఆయనను కుర్చీకి అదిమి పట్టుకున్నాం.

మండుతున్న రెండు రావి కర్రలు నా చేతికి ఇచ్చారు మాధవశర్మగారు.

"తలుపు గడి చూసి ఈ నిప్పు కర్రలను ఆ కుక్క మీదకి విసరండి" అన్నారు.

బాటరీ లైటు సాయంతో నేను లైటు వేస్తున్నాను. అక్క ఒక్కర్తే బావను అదిమి పట్టుకుంది కుర్చీకి.

నేను ఇంటి వెనకవైపుకు వచ్చాను. గోడ మీద నుండి లైటు ఫోకస్ చేశాను. మొక్కలు తప్ప అక్కడ కుక్క లేదు. ఇంటి ఎడమ వైపున నల్లటి శరీరం అస్పష్టంగా కనిపించింది.

అయితే మూడవ జట పూర్తి చేయడానికి, ఏ శక్తులు ఇంటి మీద పని చేయకుండా చేయడానికి, బయలుదేరిందన్నమాట కుక్క.

గాలి పత్తున కొద్దీ వెనక్కి పరుగెత్తాను. ఏవో తీగలు కాలికి తగిలాయి. అగ్ని ఖండాలు దూరంగా పడ్డాయి. మొక్కలలో ఎక్కడ పడ్డాయో తెలియదు.

లైటు వెలుగులో అంతా వెతికాను. కొంతసేపటికి దొరికాయి. అగ్ని ఆరిపోయింది. నిరుత్సాహంగా ఇంటి ముందుకొచ్చాను. అప్పుడు చూశాను—గేటు బయట కాదు—లోపల ఆ కుక్క. పూర్తి రూపం కనపడింది. నిలబడితే మూడడుగులకు తక్కువ ఉండదు... నిగనిగ మెరిసే నల్లటి శరీరం. మొహం పై తెల్లటి మచ్చ. ఊపిరి పీలుస్తోంటే గుర్రుమనే శబ్దం. ప్రమాదం ముంచుకొచ్చింది. పిచ్చివాడిలా అరిచాను.

"అక్కా! లోపల కొచ్చేస్తోంది. . ."

కీచుగా అరుస్తూ కుక్క గుమ్మం ఎక్కుతోంది.

"అమ్మా. . .ఆయనను వదిలి బయటకు వెళ్ళకండి. పరుగెడతారేం. . .ఆయనను బయటకు వెళ్ళనివ్వకండి." మాధవశర్మగారు అరుస్తున్నారు.

అక్క భయంతో బయటికి వచ్చేసింది. ఆమె వెనక బావ. . .అస్థిపంజరంలా. . . సైతానూ, లాగ్నిలో ప్రేతాత్మలా. . .

● ● ●

మెట్ల మీద జారి పడింది అక్క. చేతినానించి కూర్చున్నాడు, వికార భంగిమలో బావ.

కీచుగా అరుస్తూ కుక్క బావపై నుంచి దూకి వెళ్ళింది.

దిగ్భ్రాంతిగా చూస్తూ బయటకు వచ్చారు మాధవశర్మగారు.

"ఉదయం అయితేగాని ఏ సంగతి చెప్పలేం." అన్నారు మాధవశర్మగారు.

అచేతనంగా పడి ఉన్నాడు బావ. ఆశ నిరాశల మధ్య భరించరాని మానసిక వేదన.

నిష్ఠ నియమాలతో ఏళ్ళ తరబడి చేసిన పవిత్ర గాయత్రీ జపం, హోమాలు, యజ్ఞాలు—వీటి బలం ఎక్కువో, లేక నీచమైన, భయంకరమైన, హీనమైన పగతో కూడిన క్షుద్ర శక్తి గొప్పదో!

పిల్లలిద్దరూ ఏడుస్తున్నారు. అక్క ఒక మూలకు ఒరిగి కూర్చుంది. ఆమెలో జీవశక్తి ఉన్నదో, లేదో చెప్పలేం. చేతనా చేతన స్థితులే ప్రాణభరితమో, ప్రాణరహితమో నిర్ణయించేటట్టయితే ఆమెలో ఇప్పుడు ప్రాణం లేనట్టే!

అచేతనంగా ఉన్న బావని ఇంట్లో చేర్చాము. నాకు ఎవరూ సహాయం చేయలేదు. చేసే స్థితిలో లేరు.

వృద్ధులైన మాధవశర్మ కృద్ధులై ఉన్నారు. తన ప్రయత్నం—స్వార్థరహిత ప్రయత్నం ఫలిస్తుందా, లేదా? అనే ఆలోచనలో ఉన్నట్టున్నారు.

"పాపం చేస్తే శిక్ష అనుభవించవలసిందే. . ." మాధవశర్మగారు తనలో తను అనుకొంటున్నారు.

"అయ్యో! మా బావ చేసిన నేరం ఏమంత గొప్పదని. నలుగురితోబాటు ఒక దెబ్బ వేసి వేశాడేమో! ఈయన నేరం అంత క్షమించరానిదా? ఈయన ఒక్కడివల్లనే ఆ సాధువు ప్రాణం పోలేదుగా? ఈయన ఒక్కడికే ఎందుకు శిక్ష? ఈ పది రోజులుగా ఆయన, ఆయన కట్టుకున్న మా అక్క మేమందరమూ శిక్ష అనుభవించాము కదా!" అన్నాను నేను బాధగా.

"నేరమూ—శిక్షా తగు పాళ్ళలో ఉండడానికి ఇది మనిషి నిర్మించుకున్న న్యాయశాస్త్రమూ, శిక్షా స్మృతి కాదు. ఇది ఇప్పుడు దైవ శక్తికి, క్షుద్రశక్తికి మధ్య జరిగే సంఘర్షణ, గెలుపెవరిదో! రెండు బ్రహ్మాండమైన శక్తులు పోరాడేటప్పుడు కొంత మంది బలి కాక తప్పదు." మాధవశర్మగారు అన్నారు.

చీకట్లు విచ్చుకుంటున్నప్పుడు నేను బయటకు చూశాను. శునక రూపంలో ఉన్న మృత్యు దేవత ఇంటి ముందు ఉంటుందని నా భావన. దూరంగా ఎక్కడో కుక్క ఏడుపు.

మాధవశర్మగారు స్నానానికి లేచారు. అక్క అలాగే అచేతనంగానే ఉంది. ఆమెను లేపే సాహసం చేయలేదు నేను. తూర్పు తెల్లవారుతూండగా మాధవశర్మగారు గాయత్రీ జపం పూర్తి చేశారు.

ఒక డాక్టరు తన వృత్తి నైపుణ్యమంతా వెచ్చించి ఒక ప్రాణిని రక్షించాలని ప్రయత్నిస్తాడు, ఆ డాక్టరుకు ఎన్నో ఆయుధాలు, మందులు, మనుషులు సహాయంగా. కాని, మాధవశర్మగారిది కనపడని పోరాటం! ఒంటరి పోరాటం!

సూర్యుడు కిటికీలో నుండి తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు.

మాధవశర్మగారి వదనంలో దరహాసం తళుక్కుమంది. తూరుపున ప్రకాశిస్తున్న రవిబింబం కాంతిలో శర్మగారి ఫాల భాగం మీద విభూతి పుండ్రాల మధ్య కుంకుమ బొట్టు మెరిసింది.

నిద్రకలల మధ్య మెలకువ వచ్చినట్టు బావ దిక్కు దిక్కుమని దిక్కులు పరికిస్తున్నాడు.

మాధవశర్మగారు హోమగుండం ముందు నిలుచుని సగర్వంగా చూశారు. అక్క రెండు చేతులు జోడించి ఆయనకు నమస్కరించింది. ○